

jubileum

Profesor MUDr. Stanislav Tůma, CSc. – 90 let

„A potká-li vás prohra, přijměte ji jako muži! Jděte třeba i docela zpět na start, ale započnete znovu, neustaňte, nezastavte se! Nikdy nic není ztracené! Tak jako při hře! Alvarez potřebuje jen statečné a silné!“

JAROSLAV FOGLAR, DEVADESÁTKA POKRAČUJE

pracoviště pediatrické kardiologie a kardiochirurgie v novém desetipatrovém „mrakodrapu“ dětské nemocnice v Motole. To je sen snad každého vizionáře a nadšence do radiologie. Pan profesor v nedávném rozhovoru pro 2. lékařskou fakultu zavzpomínal na dobu, kdy byly televize v domácnostech vzácností. A oni měli tehdy k dispozici hned několik televizních monitorů pro skiaskopický rentgen! Bylo možné snímkovat ve dvou projekcích současně a obraz zachycovat na videomagnetofon pro rychlou archivaci a okamžité přehrávání. Docent Milan Šamánek, pozdější šéf Dětského kardiocentra v Motole, aby vše předvedl náležitě novinářům, odborníkům a politikům, nechal pořídit akvárium se dvěma kapry. Při slavnostním zahájení kapři plavali uprostřed laboratoře a snímali se. Kolem dokola akvária stála politická delegace a prosvěcovaly je zároveň s kapry rentgeny ze dvou stran ...

Historie není a nemůže být černobílá, neboť je vytvářena lidmi. V podání pana profesora Tůmy historie sice částečně černobílá je – v radiologických snímcích, ale současně je velmi barevná v jeho životě, který se prolíná mnoha generacemi (a nejen radiologů).

Přejeme Vám, pane profesore, mnoho dalších skvělých a neopakovatelných zážitků, radosti a spokojenosti do dalších let.

Za všechny,
pro které je díky panu profesoru
radiologie barevná a zábavná

MARTIN KYNČL

Setkání s panem profesorem S. Tůmou mají pro mne vždy zvláštní, až sváteční nádech. Jsou to setkání inspirující, poučná, moudrá a zábavná. Jsou to vlastně schůzky s oddílovým skautským vedoucím, který má přirozenou autoritu a respekt, dovede se ale přátelsky usmát a živě se zajímat o novinky. A hned přemýšlí o dalších možných směrech a projektech, motivuje a zároveň vede.

Zažil jsem to osobně mnohokrát. Díky panu profesoru Tůmovi jsem například začátkem devadesátých let, kdy se do Motola měla pořizovat první magnetická rezonance, mohl odcestovat na roční stáž do Paříže, zaměřenou na seznámení se s takovým, tehdy novým, zobrazováním. A se mnou pak

mnozí další elévové jím založené Kliniky zobrazovacích metod v Praze v Motole. Takto získané zkušenosti pak úspěšně formovaly náš další profesní život a magneticko-radiologický start. Anebo o prázdninách, před mým nástupem na kliniku v Motole jsem byl panem profesorem odeslán nejprve na „pobyt“ do archivu rentgenových snímků. Tam vládla starší dáma zahalená v oblacích cigaretového kouře. Věděla snad o každém snímku v nekonečných, tabákem prosycených regálech. Pan profesor to tehdy komentoval slovy: „Když chcete být dobrý radiolog, musíte poznat rentgenové pracoviště od píky.“

Profesor Tůma měl úžasnou příležitost v sedmdesátých letech přebírat a uvádět do provozu přístroje Speciálníhoho